Partea introductivă
Dosarul nr. 2-16078/2025
2-25106968-12-2-28072025-1

H O T Ă R Â R E
În numele legii

7 mai 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
Instanţa compusă din:
Preşedintele de şedinţă, judecătorul Svetlana Cușnir
grefierul Tatiana Andoni

examinând, în sediul instanţei, în şedinţă publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Postica Tudor către Inspectoratul General al Poliției, Inspectoratul Național de Securitate Publică, intervenient accesoriu Cereș Vasilii, cu privire la încasarea prejudiciului material și moral, cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională,

Partea descriptivă

a c o n s t a t a t:

La 21 iulie 2025*,* Postica Tudor a depus cerere de chemare în judecată către Inspectoratul General al Poliției, Inspectoratul Național de Securitate Publică, intervenient accesoriu Cereș Vasilii, cu privire la încasarea prejudiciului material și moral, cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională.

În motivarea cererii a indicat că, la 5 martie 2024, de către agentul constatator din cadrul INSP i-a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în temeiul art. *****din Codul contravențional al RM. Această pretinsă faptă nu corespunde realității și nu a fost susținută cu niciun mijloc de probă.

A menționat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din ***** contestația a fost admisă integral, procesul-verbal fiind anulat pe motivul lipsei faptului contravențional în acțiunile sale.

Iar, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 5 decembrie 2024, recursul a fost respins ca tardiv.

A specificat că, procesul-verbal a fost întocmit fără temei legal, cu ignorarea faptelor evidente sau a probelor, ceea ce denotă lipsa de profesionalism sau rea-credință. Organele statului sunt obligate sa acționeze cu bună-credință și profesionalism. Or, în acest caz, autoritatea nu și-a îndeplinit obligațiile în mod legal, cauzând un prejudiciu nemijlocit unei persoane care trebuie să beneficieze de o prezumție deplină de bună-credință.

A menționat că, procesul-verbal a fost emis în lipsa oricărei dovezi obiective, încălcând astfel art. 375 din Codul contravențional, care stipulează că persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp, cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. În probe acestor probe, orice sancționare reprezintă o încălcare a principiului constituțional al prezumției de nevinovăție. Agentul constatator nu a respectat standardul de diligență în emiterea unui act administrativ, contrar obligației de a acționa în interes public și cu respectarea drepturilor reclamantului.

Reclamantul a indicat că activează în domeniul juridic și deține studii superioare de specialitate. A fi acuzat public și neîntemeiat de o faptă contravențională aduce atingere reputației și onoarei sale profesionale, expunându-l ridicolului și suspiciunii în comunitatea juridică. Calitatea reclamantului de jurist și magistru în științe penale presupune o conduită exemplară. O sancțiune contravențională, chiar anulată, lasă o urmă negativă asupra imaginii personale și profesionale, mai ales când aceasta a fost vizibilă în registre sau sisteme administrative.

A relevat că, taxa de timbru achitată pentru a contesta o nedreptate nu poate rămâne în sarcina reclamantului, or, suma de 200 lei a fost achitată pentru contestarea procesului-verbal cu privire la contravenție și reprezintă un prejudiciu material direct generat de acțiunea ilegală a agentului constatator. Statul nu poate profita de propriul abuz prin a menține costurile suportate de cetățean. Suma de 333 lei a fost cheltuită în mod direct pentru deplasările necesare la sediul agentului constatator pentru înregistrarea contestației, la instanțele de judecată pentru a face cunoștință cu întreg dosarul contravențional și de altfel aceste cheltuieli nu ar fi fost suportate de reclamant dacă autoritatea publică și-ar fi îndeplinit atribuțiile în mod legal. Astfel, la 13 martie 2024, aflându-se la serviciu, s-a deplasat la sediul juridic al agentului constatator din mun. Chișinău și a înregistrat contestația, fapt care a cheltuit pentru servicii de transport, suma de 197,24 lei. Ulterior, la 2 aprilie 2024, a indicat că s-a deplasat la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani pentru a putea face cunoștință cu întreg dosarul contravențional pentru a se putea pregăti de ședința de judecată, iar aici a mai cheltuit pentru servicii de transport suma de 135,82 lei.

Reclamantul a mai relevat faptul că, a trăit sentimente profunde de nedreptate, umilință și injustiție, alimentate în mod direct de lipsa totală de reacție a agentului constatator la demersurile și explicațiile oferite de acesta în calitate de cetățean onest și profesionist în domeniul dreptului.

A subliniat că inacțiunea totală a autorității publice în fața solicitărilor și explicațiilor prezentate pe cale amiabila 1-a constrâns să își dedice timpul personal - timp care, în mod firesc, ar fi trebuit să-i fie rezervat activităților private, profesionale sau de odihnă - pentru redactarea și formularea prezentei cereri de chemare în judecată, în vederea apărării drepturilor sale fundamentale, prin urmare este pe deplin îndreptățit să solicite despăgubiri pentru prejudiciul moral generat nu doar de actul contravențional în sine, ci și de întreaga atitudine ulterioară a autorității, care, prin refuzul de a reacționa prompt și legal, a transferat în mod abuziv întreaga povară a apărării drepturilor asupra cetățeanului, obligându-l să devină propriul său apărător în fața unei erori evidente a statului.

Astfel, prin cererea de chemare în judecată, Postica Tudor a solicitat încasarea în mod solidar din contul pârâților Inspectoratul General al Politiei și Inspectoratul Național de Securitate Publică, în beneficiul reclamantului Postica Tudor, a sumei de 533 lei cu titlu de prejudiciu material, a sumei de 15000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat, suportate în dosarul contravențional nr. 5r-1110/2024.

La 04 septembrie 2025, de către reprezentantul pârâților Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul Național de Securitate Publică, Mihaela Railean, a fost depusă referință fiind invocată netemeinicia acțiunii cu solicitările de respingere ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată pe motivele de fapt și de drept invocate (f. d. 39-48, 51-60).

Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată

În ședința de judecată, reclamantul Postica Tudor a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea ei integrală în sensul formulat.

Reprezentantul părților-pârâte, Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul Național de Securitate Publică, Railean Mihaela, împuternicită în baza procurii, a susținut poziția de respingere a cererii de chemare în judecată.

Intervenientul accesoriu Cereș Vasilii, fiind citat legal, în ședințele de judecată nu s-a prezentat, motive necunoscute instanței de judecată, deci, la caz, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Aprecierea instanței de judecată

Audiind participanții la proces, studiind cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată apreciază cererea de chemare în judecată întemeiată și pasibilă admiterii parțiale din următoarele considerente.

În baza art.20 alin.(1) și alin.(2) din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nicio lege nu poate îngrădi accesul la justiție.

În conformitate cu prevederile art.118 alin.(1), (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art.121 și art.122 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului. Circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Î

În conformitate cu art. 130 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, astfel încât fiecare probă apreciindu-se de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficientă pentru soluționarea cauzei.

În sensul art. 239 din Codul de procedură civilă, instanţa își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Prevederile art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă stipulează că, la deliberarea hotărârii, instanță judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii, iar în conformitate cu exigențele alineatului (3) al aceluiași articol, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant și în numele legii, în corespundere cu prevederile art. 241 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În cadrul ședinței de judecată s-a stabilit că, la 05 martie 2024, conform procesului-verbal cu privire la contravenție *****Postica Tudor a fost recunoscut vinovat de comiterea

contravenției prevăzute de art. *****din Codul contravențional, și i-a fost aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 3 unități convenționale, ce constituie 150,00 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 aprilie 2024 a fost admisă contestația cet. Postica Tudor, privind anularea deciziei de sancționare și a procesului-verbal nr. *****din ***** cu încetarea procesului contravențional. S-a încetat procesul contravențional în privința lui Postica Tudor Veaceslav din lipsa în acțiunile acestuia a faptului contravenției (f. d. 11-12).

Deci, instanța de judecată atestă că, soluția instanței de judecată de încetare a procesului contravențional a fost justificată prin faptul că: „*la materialele dosarului care i-a fost prezentat instanței de judecata nu există nicio probă care ar dovedi existența faptei contravenționale și ar proba vinovăția în comiterea acesteia de către Postica Tudor”,* la fel, menționând că: *„în conformitate cu prevederile art. 461 alin. (1) Cod Contravențional al RM, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecata încetează procesul contravențional”.*

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2024, s-a respins ca depus peste termen, recursul declarat de către agentul constatator Ceres Vasilii împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din ***** prin care a fost admisă contestația cet. Postica Tudor, privind anularea deciziei de sancționare și a procesului-verbal nr. *****din 05.03.2024 cu încetarea procesului contravențional în privința lui Postica Tudor din lipsa în acțiunile acestuia a faptului contravenției. Decizia fiind irevocabilă (f. d. 13-16).

Aceste circumstanțe demonstrează că, la momentul întocmirii procesului-verbal din 05 martie 2024, agentul nu a întreprins toate acțiunile în vederea elucidării tuturor circumstanțelor cauzei contravenționale.

Astfel, reclamantul Postica Tudor a depus prezenta acțiune, prin care a solicitat repararea prejudiciului material în mărime de 533 lei și a prejudiciului moral cauzat în legătură cu atragerea neîntemeiată la răspundere contravențională, în mărime de 15000 lei.

În corespundere cu prevederile art.123 alin.(2) din Codul de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

În acest sens, instanța consideră necesar să rețină ca fiind pertinente prevederile art. 5 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, conform cărora orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile și interesele legitime. Niciunei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistență a legislației, de imperfecțiune, coliziune sau obscuritate a legislației în vigoare.

Pornind de la această situație de fapt, se reține că conform art. 15 alin. (1) din Codul civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară, iar conform art. 53 alin. (2) din Constituție, statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvârșite în procesele penale de către organele de anchetă şi instanțele judecătorești. Natura penală a procesului contravențional, a fost statuată în practica constantă a CEDO.

În baza art.45 alin.(1) din Codul contravențional, persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenție îl poate apăra prin acțiune civilă depusă conform legislației procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial

și a celui nepatrimonial cauzate prin contravenție. Prezentul alineat se aplică în egală măsură și în cazul în care, în sensul art.30 alin.(11), se consideră că făptuitorul nu a fost supus răspunderii contravenționale.

Potrivit art.384 alin.(2) lit.u) din Codul contravențional, persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional are dreptul să ceară și să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

Conform prevederilor art.19 alin.(1), (3) din Codul civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții.

Conform art.2036 alin.(1) din Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Prevederile art.2037 din Codul civil stipulează că mărimea despăgubirii pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

Astfel, se reiterează faptul că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din ***** s-a încetat procesul contravențional în privința lui Postica Tudor, din faptul că nu există nicio probă care ar dovedi existența faptei contravenționale, deci atragerea la răspundere contravențională a reclamantului a constituit o decizie neîntemeiată și arbitrară, iar acest fapt îi oferă dreptul subiectiv la repararea prejudiciului moral.

În urma celor elucidate și constatate, rezultă incontestabil faptul că lui Postica Tudor i-au fost cauzate suferințe psihice, prin faptul că în privința sa a fost pornit un proces contravențional pentru care agentul constatator i-a aplicat pedeapsa sub forma amenzii, reclamantul fiind nevoit să își demonstreze nevinovăția, fapt care a și fost constatat de către instanța de judecată.

Instanța menționează că cele mai frecvent menționate modalități de exprimare a prejudiciului moral, după cum rezultă din *jurisprudența CEDO,* sunt durerea, suferința, rănirile fizice şi psihice, sentimentul de anxietate, stres și neliniște, sentimentul de neputință, sentimentul de frustrare, nedreptate și umilință, starea de frică și incertitudine de lungă durată, perturbarea vieții, diminuarea reputației, pierderea de oportunitate.

Instanța relevă că cuantificarea prejudiciului moral nu este supus unor criterii legale de determinare, cuantumul daunelor morale stabilindu-se prin apreciere, ca urmare a aplicării de către instanța de judecată a criteriilor referitoare la consecințele negative suferite de cel în cauză, în plan fizic și psihic, importanța valorilor lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori, intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, aceste criterii fiind subordonate aprecierii rezonabile, pe o bază echitabilă, corespunzătoare prejudiciului real și efectiv produs.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele de fapt și de drept indicate, instanța de judecată consideră că urmează a fi recuperat reclamantului prejudiciul moral în mărime de 1000 lei, fiind o sumă rezonabilă și echitabilă, pentru intentarea procesului contravențional în baza art.354 din Codul contravențional, cu aplicarea față de reclamant a sancțiunii contravenționale, care ulterior a fost anulată și încetat procesul contravențional, din lipsa faptului contravenției.

Conform pct. 4 din Regulamentul cu privire la supravegherea tehnică exercitată de Inspectoratul Naţional de Securitate Publică, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 415 din 08.04.2003, Inspectoratul Naţional de Securitate Publică îşi desfăşoară activitatea în domeniul supravegherii tehnice în colaborare cu alte servicii ale organelor afacerilor interne, ministere şi departamente, alte instituţii, activitatea cărora este legată de asigurarea securităţii circulaţiei rutiere şi cea a protecţiei mediului.

Pct. 2 din regulamentul enunțat stabilește că, scopul principal al activităţii de supraveghere tehnică exercitată de Inspectoratul Naţional de Securitate Publică este asigurarea securităţii circulaţiei rutiere.

Potrivit pct. 3 din regulamentul sus-menționat, activitatea lucrătorilor Inspectoratului Naţional de Securitate Publică responsabili de supravegherea tehnică este orientată spre efectuarea măsurilor de profilaxie privind asigurarea securităţii circulaţiei rutiere, preîntîmpinarea accidentelor rutiere, micşorarea gravităţii lor şi se bazează pe principiile legalităţii, umanismului şi echităţii sociale, principiul publicităţii. Ei îşi exercită funcţiile în conformitate cu Constituţia Republicii Moldova, Legea cu privire la poliţie, alte legi ale Republicii Moldova, decretele şi dispoziţiile Preşedintelui Republicii Moldova, hotărârile Parlamentului şi Guvernului Republicii Moldova, actele departamentale ale Ministerului Afacerilor Interne, alte acte normative, tratate internaţionale la care Republica Moldova este parte, şi prezentul Regulament.

Din aplicarea particulară a acestor norme, cât și din dispozițiile pct. 1, 6, 7 din regulament se deduce expres că Inspectoratul Naţional de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției este partea corespunzătoare în prezentul proces de la care urmează a fi încasat prejudiciul, în acest sens, urmând a fi respinsă ca neîntemeiată solicitarea privind încasarea solidară a prejudiciului de la Inspectoratul General al Politiei și Inspectoratul Național de Securitate Publică.

Dat fiind faptul că, în speță nu sunt întrunite condițiile încasării solidare a prejudiciului, instanța de judecată va dispune încasarea de la pârâtul Inspectoratul Național de Securitate Publică, în beneficiul lui Postica Tudor, prejudiciul moral în mărime de 1000 lei. Or, la stabilirea mărimii compensației s-a ținut cont și de natura juridică a faptelor imputate, gravitatea redusă a abaterilor care i-au fost incriminate în mod neîntemeiat reclamantului, precum şi faptul că ultimul cu siguranță a obținut în mod cert o anumită satisfacție ca urmare a anulării de către instanță de judecată a procesului-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința sa.

Instanța consideră solicitarea reclamantului de încasare a sumei de 15000 lei cu titlu de prejudiciul moral ca fiind neîntemeiată, exagerată și nerezonabilă, urmând a fi respinsă, or, la aprecierea cuantumului prejudiciului moral, instanța, în principal, a ținut cont de temeiurile invocate și probele cercetate de părți în litigiu, precum și impactul pe care l-au avut atragerea la răspunderea contravențională și anularea procesului verbal-contravențional.

Aici instanța subliniază că cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel, încât acesta să aibă efect compensatoriu şi, totodată, nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor şi nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

Cu referire la încasarea prejudiciului material în sumă de 533 lei, instanța le va respinge ca fiind neîntemeiate și neprobate.

Deși, reclamantul Postica Tudor a anexat la materialele cauzei bonuri fiscale, acestea nu confirmă faptul că cheltuielile respective au fost suportate anume pentru deplasările efectuate în legătură cu depunerea contestației sau prezentarea în ședința de judecată în cauza contravențională. Or, bonurile prezentate nu permit stabilirea destinației concrete a deplasărilor și nici a legăturii nemijlocite dintre cheltuielile invocate și examinarea litigiului.

În lipsa unor probe concludente care să demonstreze caracterul necesar și efectiv al acestor cheltuieli, instanța consideră că pretenția privind compensarea sumei de 533 lei este nedovedită și urmează a fi respinsă.

Astfel, instanța constată că reclamantul Postica Tudor nu a făcut dovada caracterului real, necesar și efectiv al cheltuielilor solicitate spre compensare. În consecință, pretențiile privind încasarea sumei de 533 lei urmează a fi respinsă, întrucât nu sunt susținute de probe care să confirme suportarea acestora și legătura lor nemijlocită cu examinarea prezentei cauze.

Cu privire la suma de 200 lei pretinsă în conținutul cererii de chemare în judecată cu titlu de cheltuieli suportate la depunerea contestației împotriva deciziei agentului constatator, instanța reține că reclamantul nu a solicitat încasarea acestei sume, și, totodată nu prezentat în cadrul prezentei examinări a cauzei ordinul de plată sau un alt înscris probator care să confirme achitarea efectivă a sumei respective.

Reieșind din cele expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 236, 238-241 din Codul de procedură civilă al RM, instanța de judecată

Dispozitivul

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Postica Tudor.

Se încasează de la Inspectoratul Național de Securitate Publică, în beneficiul lui Postica Tudor, suma de 1000 (o mie) lei cu titlu de prejudiciu moral ca rezultat al tragerii ilegale la răspundere contravențională.

În rest acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la data adoptării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
judecătorul Svetlana Cușnir